

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Constantini ad prouincias contra errorem multiplicis deorum cultus
decretum, & de virtute & vitio praefatio. Cap. XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Imperatoris ipsius manu scriptas, ad presentem hanc nostram historiam necessario arbitramur adiungendum, uti audire ipsum imperatorem videamur, idem illud hoc modo quasi omnium hominum auribus inculcantem.

Victor Constantinus. Max. Augustus, provincialibus Orientem incolentibus. S.

Constantini ad provincias contra errorem multiplicis deorum cultus decretum, & de virtute & vitio prefatio.

CAP. XLVII.

Quæcunque firmissimis summisque naturæ legibus continentur, ea omnia providentiæ & diuinæ solertiæ per ipsorum descriptionem diuinitus ordinatâ, satis illustre specimen omnibus dant. Neque vlla existet dubitatio, quin accurata synceræ rationis, & rerû simul incernendi sensum incurrientium comprehensio, vno veræ & perfectæ virtutis subsidio adiuncto, sit eos (quorum animus, scientiæ quasi vestigiis recta insistens, ad illum finem fertur) tandem ad dei cognitionem deductura. Quapropter quisque vir prudens non aliquando animo conturbetur, cum multos animaduertat, contraria vitæ instituta confectari. virtutis enim decus in occulto lateret, si non vitiositas, vitam peruersam & insolentem illi, tanquam ex aduerso respondentem opponeret. Verum quod & virtuti corona sit proposita, & iudicio dei summi omnium moderatoris coerceatur vitiositas, ego quoad fieri potest, iuxta eam spem, quæ ea de re meo in animo insidet, perspicuè vobis omnibus aperire conabor.

De pii Constantini patre, & Diocletiano, & Maximiano persecutoribus. CAP. XLVIII.

Imperatores, qui ante hoc tempus ad Reipublicæ gubernacula federunt, propter agrestes, credo & inhumanos mores, exhæredati sunt. Atque ut pater meus, admirabili cum pietate, in omnibus suis rebus gerendis, Deo patre inuocato,

K k 2

solus